

stæderne valgt begge deres Forligsmæglere, hvorimod de i Fremtiden kun skulle vælge een af dem, og dette Valg ere de efter Lovforslaget ikke berettigede til at foretage ved deres Borgerrepræsentanter, men det skal foretages af den samlede Communalbestyrelse, hvori Statsmagten er repræsenteret; saaledes som Communalloven er i Kjøbstæderne — som jeg ikke betvivler er en meget stor Deel af Medlemmerne bekendt — er det ikke saa, at Majoriteten i den samlede Communalbestyrelse afgjør Sagen, men saa, at der i den samlede Communalbestyrelse ingen Beslutning kan tages, uden at Magistraten og Borgerrepræsentanterne ere enige, idet i modsat Tilfælde en højere Autoritet skal afgjøre Sagen. Saaledes forholder det sig i Kjøbstæderne, og jeg har ikke Noget imod, at det forholder sig saaledes; thi jeg anseer dette Valg for at være af en saa stor Bigtighed, at man ikke noksom kan betrygge sig imod, at smaalige Hensyn skulde kunne gjøre sig gjældende. Naar jeg siger „smaalige Hensyn“, skal jeg ikke nedsatte Borgerrepræsentanterne i Kjøbstæderne; men det er dog ganske vist, som ogsaa Enhver veed, at naar flere søge en Bestilling, der er forbunden med Indtægter, gaar de ofte i Forveien fra den Æne til den Anden af dem, som have Indflydelse paa Afgjørelsen af denne Sag, for at erholde deres Stemmer, og alene af den Grund ønsker jeg ikke, at dette Valg skal lægges i Borgerrepræsentanternes Hænder alene. Naar vi nu ved Siden deraf betragte Sogneforstanderskaber paa Landet, troer jeg ikke, at Thinget vil antage, at der er en større Dygtighed eller Intelligents tilstedeværelse i disse end hos Borgerrepræsentanterne; jeg troer, at vedkommende Ansøgere langt lettere vilde kunne vinde Stemmer for sig i Sogneforstanderskaberne end i Amtsrådet; jeg troer, at det stiller sig ganske anderledes, som den ærede sidste Taler bemærkede, naar Sagen skal afgjøres i et samlet Møde af Vedkommende, end naar den skal afgjøres derved, at nogle Valgmænd træde sammen, som i Forveien have lovet deres Stemmer bort.

Dette er, hvad jeg vilde udtale med Hensyn til, hvorledes Sogneforstanderskaberne skaae ligeoverfor Borgerrepræsentanterne, og det er vel at mærke ikke Borgerrepræsentanterne alene,

der have den afgjørende Indflydelse paa Valget, men den samlede Communalbestyrelse. Jeg troer derfor, at dersom Kjøbstæderne skulle blive tilfredse med Loven, maa Valget paa Landet være ligesaa betryggende, og at altsaa Amtsrådet, som er analogt med den samlede Communalbestyrelse, bør være den Autoritet, hvortil man roligt kan henvise dette Valg, idet Statsmagten ogsaa er repræsenteret i Amtsrådet.

Det er allerede af den ærede Indenrigsminister i Folkethinget paavist, hvorledes Valgmaaden til Forligelsescommissionen vil blive i Kjøbstæderne. Det er der af en Rigsdagsmand blevet udtalt, at han meente, at Majoritetens Stemme var den afgjørende; men den ærede Minister henviste ham til Communalloven. Dette var ved Sagens 2den Behandling der, og hvad var nu rimeligere, end at den ærede Rigsdagsmand, der interesserede sig saa stærkt for de laveste Autoriteter, ved 3die Behandling havde søgt at faae „Communalbestyrelserne“ forandret til „Borgerrepræsentanterne“? Dette skete nu ikke, og det maa jo være hans Sag; men i det Hele taget har det været Tilfældet ved denne Sag ligesom ogsaa ved flere andre Sager — som jeg dog, da jeg ikke i dette Dieblid kan erindre dem, ikke her lige frem kan paavise — at der er en vis Deel, der altid udtale og søge at vise, at de repræsentere en enkelt Stand; men det er, som jeg alt tidligere har udtalt, Noget, jeg for min Person vil bevare mig for. Det ærede Medlem, der idag er Ordfører i denne Sag (Drejer) har udtalt, at han holdt paa Sogneforstanderskaberne, men han har forresten aldeles ikke udtalt sig for det Usikkelige i, at der blev ligesaa folkelige Valg med Hensyn til Kjøbstæderne. Jeg skal i denne Henseende ikke trætte den ærede Forsamling videre; thi jeg troer, at jeg har paavist, at det for Kjøbstæderne og navnlig for den Udvikling, man ønsker for Fremtiden ved at lade Kjøbstæderne og Landet slutte sig nærmere til hinanden, er en Valgmaade, som vilde forstyrre Alt, hvad man i Fremtiden maatte ønske. De øvrige Inconsequenter, som Loven, saaledes som den er vedtaget i det andet Thing, indeholder, skal jeg